

KĄKOŁOWY (6) ai

kąkolowy (4), **kąkolow** (2).

Pierwsze o jasne; drugie o w formie złożonej jasne; forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N (attrib) kąkol(o)w FalZioł (2), kąkolowy (1) Mącz. ◊ G kąkolow(e)go (1). ◊ fI kąkolową (2).

Sł stp brak, Cn s.v. kąkolny, Linde XVII w.

Przymiotnik od „kąkol”; zrobiony z kąkolu; loliarius Mącz, Cn; aerineus, loliaceus Cn (6) : Loliarius, Kąkolowy. Mącz 197a.

Wyrażenia: »mąka kąkolowa« (2): Też gdy sok rzodkwiany albo woda iey będzie zmieszana z mąką kąkolową, włofi rości y parchi z głowy z gania. FalZioł I 117a, I 119b.

»olejek kąkolowy« (1): Wezmi [...] olejku kąkolowego/ olejku z słodkich migdałów/ wyfokiego flazu/ fenum grecum [...] A vczyń maść. FalZioł V 103.

»proch kąkolow« (2): Też proch kąkolow w polewkach iedzony/ Emoroidy otwiera FalZioł I 61c, I 61c.

Synonim: zyzaminowy.

Cf KĄKOLISTY, KĄKOLNY

MM